

A. W. Tozer
Az igaz ember gyökere

Szembetűnő a különbség az atyáink hitről való gondolkodása és a között, ahogyan a mi nemzedékünk értelmezi és éli meg a hitet. Az atyák a dogok lényegével foglalkoztak, míg a mai utódok látható módon csupán a gyümölcsökkel.

Ez megnyilvánul bizonyos nagy keresztyén személyekhez való hozzáállásunkban, akiknek nevét tisztelték a gyülekezetekben, mint például Augustinus és Bernard a korai vagy Luther és Wesley a későbbi időkből. Egy ilyen bibliográfiában, mint ez magasztaljuk az ő gyümölcsöket, ugyanakkor hajlamosak vagyunk arra, hogy figyelmen kívül hagyjuk és kikutassuk azokat a gyökereket, amelyek megtermik a gyümölcsöt. “Az igaz (ember) gyökere gyümölcsöt terem” – mondta egy bölcs ember a Példabeszédek 12.11-ben. A mi atyáink meglátták a fa gyökereinek fontosságát és készségesek voltak türelemmel várni a gyümölcs megjelenésére. Mi azonban azonnal akarjuk a gyümölcsöket akkor is, ha a gyökér még gyenge vagy teljesen hiányzik. Türelmetlen keresztyének ma félremagyarázzák a régi szentek meggyőződésének egyszerűségét és megmosolyogják Istenhez és a szent dolgokhoz való komoly viszonyulásukat. Ők még a maguk korlátolt vallásos szemléletmódjukkal együtt is odaszánták az életüket, mégis rendkívüli, életerős emberek voltak, akiknek a hátrányaik ellenére sikerült elegendő szellemi tapasztalatot és sok jó dolgot megvalósítani a világban. Az ő gyümölcsöket próbáljuk utánozni az ő – mindent vagy semmit – magatartásuk átvétele nélkül és anélkül, hogy magunkévá tennénk teológiájukat vagy hitükkel kapcsolatos nehézségeiket.

Ezért mi azt mondjuk, (vagy sokkal inkább csak gondoljuk) és minden bölcs hang, minden hitbeli tapasztalat és minden természeti törvény is azt mondja nekünk, hogy rossz az ahogy vagyunk. Az ág, amely a viharban letörik a fáról, rövid ideig még virágozhat és a véletlenül arra járó számára azt a benyomást keltheti, hogy egy egészséges és sok gyümölcsöt termő ág, azonban a gyenge virágai hamarosan elszáradnak, majd a faág maga is elszárad és elpusztul, mert a gyökértől távol nem létezik tartós élet.

Sok dolog ami a keresztyénségben manapság történik, csupán egy letört ág rövid ideig tartó virágzó hatása, amely csak kevés ideig terem gyümölcsöt, azonban az élet mély törvénye ennek a hatásnak ellent mond. A külsőségekbe való belemerülés és az igazi szellemi élet látható gyökereinek figyelmen kívül hagyása olyan prófétai jelek, amelyeket nem szabad figyelmen kívül hagynunk. Kizárólag az azonnali “eredmények” számítanak, amely a siker gyors bizonyítéka, anélkül, hogy a következő hétre vagy évre gondolnánk. Vadul burjánzanak a vallásos módszerek a hagyományos gyülekezetekben, de azért az igazság is munkálkodik.

Ha eredmény van, minden rendben van. A hívő vezetőket egyetlen tényező minősíti: a siker. Mindent megbocsátanak nekik, kivéve a sikertelenséget.

Egy fa minden vihart túl tud élni baj nélkül, ha egészséges gyökerei vannak, viszont a fügefafa amelyet az Úr megátkozott, azonnal „gyökerestül kiszáradt”. Egy gyülekezetet, amelynek mély gyökerei vannak, nem lehet lerombolni, azonban semmi sem képes megmenteni egy olyan gyülekezetet, amelyiknek a gyökerei elszáradtak. Sem ösztönzés, sem reklámhadjárat, sem pénzadományok, sem gyönyörű épület nem tudja visszahozni az életet a gyökértelen fába.

Pál apostol arra figyelmeztet bennünket, hogy vigyázzunk a forrásunkra. “A szeretetben meggyökerezvén és alapot vevén” (Ef. 3.18) kifejezéssel nyilvánvalóan a számok (sokaság) félrevezető hatásáról beszél, ezért ismételten arra ösztönzi olvasóit, hogy “gyökerezzenek meg és épüljenek fel Ő benne”. Ez előrevetíti egy keresztyén számára, hogy egyrészt olyan legyen mint egy fa, másrészt pedig mint egy templom, erős alapon felépítve.

Az egész Biblia, valamint a múlt minden nagy szentje egyetért ebben és ugyanezt mondja: “Semmit se vegyetek természetesnek” – mondják nekünk. “Menjünk vissza a gyökerekhez! Nyissuk meg a szívünket és kutassuk az Írásokat! Hordozzuk a keresztyénket, kövessük Urunkat és ne törődjünk a vallásos divattal! A tömeg mindig téved. Az igazak száma minden generációban kevés volt. Bizonyosodj meg róla, hogy közöttük vagy!”

“Az ember nem vethet alapot gonoszság által: az igazságosság gyökere azonban sosem mozdítható el.”

Megjegyzés: Ez az írás az azonos című könyv első fejezete.

Fordította: Abonyi Sándor